

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XXIII. Quid, & quale sit peccatum originale?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

proprie, sed figuratè per metonymiam: quia est effectus peccati orig. & Causa peccati actualis, ad hoc inclinando.

Querit Illyricus, Quaaudacia præsumat Trid. Conc. tam impiam glossam alluere Apostolo?

DICO I. Quia sciuit peccatum esse apud Apostolum *ὁμολογῶν*. teste S. August. l. 6. in Iulianum, cap. II. & l. de nuptiis, c. 23.

2. Deinde sic explicare cogimur; alioquin ibidem sibi contradiceret Apostolus dicens Rom. 6. nos per baptismum mortuos peccato, & vivere Deo: Mortificatos legi p Corpus Christi, c. 7. &c. De concupiscentia verò contraria pronunciat.

3. Postea. Non ideo concupiscentia est peccatum, quia repugnat legi mentis: nam & Caro, Mundus, Dæmon repugnant eidem.

4. Ad hæc Id solum est formaliter peccatum quod Legi formaliter repugnat, id est in ea prohiberetur: at Concupiscentia in se non est vlla lege sic prohibita: Vnde nō dicitur; *Non sit; sed Non regnet in vobis ad obediendum concupiscentiæ eius.*

5. In hoc autē: *Non concupisces*: prohibentur non motus primi; quia non sunt in potestate nostra; vtpote merè naturales: Sed voluntarii interdiciuntur soli.

AD II. Loquitur ibi de tunc viuentibus secundum carnem tantum, deque actualibus peccatis eorum. Sicq; & alibi alij, deque pronitate ad malum innata.

AD III. Non odit vt peccatum actu; sed vt languorem ex pec. orig.

relictum: odit ergo eam meronymicè.

AD IV. Christus nec Ignorantiam assumpsit naturæ communem: ergo vt hæc non est peccatum; ita nec Concupiscentia. Solū assumpsit eas miserias, quæ ad Redemptionem conferre poterant.

AD V. De pec. in genere, verum est: At de peccato in moribus actu, restringi debet propositio ad conformitatem legis, præcipientis actus morales: Alioquin peccata naturæ erant proprie peccata, & puniendæ: quod absurdum. Sic & minor vera est, de lege ingenere; falsa, de lege aliquam specie quid prohibente; nam huius præuaricatio est certum peccatum actuale.

QVÆSTIO XXIII.

Quid & Quale sit peccatum Originale?

LUTHERO-CALVINISTÆ duobus rursus.

1. Ipsam Concupiscentiam, per se solam nulla superaddita morbida qualitate.

2. Idque etiam post acceptum Baptismum esse ipsum peccatum originale. Sed breuiter, fatque refutati sunt supra.

AUTOR. I. Pec. Or. non est Morbida Qualitas; quæ peccantis Ad carnem infecisset, ac per generationem transfusa generet spiritalem inanimam. Qualitatem morbida, qua voluntas inclinatur ad concupiscenda Sensibilia contra rationem. Hæcque in Sensualitate residetem dici *Melanch. in carne habitans*, Rom. 7. Non est ita, licet

licet afferat Magister in 2. sentent. de Gandauo, Driedo. &c.

RATIO. Quia si esset Positiua Qualitas haberet & causam positiuam.

1. Deum? At foret autor peccati, vel tentationis: contra *Iac. 1.*

2. Demonem? At hic nil potest in anima producere; sed solum in rebus corporeis.

3. Serpentem? At hic afflare nequit Spiritale qualitatem corporalis; & solum cum Eua, non cum Adamo, locutus est.

4. Hominem? At hic, vt possit in sese per actum peccandi efficere dispositionem ad similem actum; non potest tamen producere Qualitatem perpetuò hærentem, adque mala inclinantem.

5. Pomum? At hoc naturâ suâ bonum erat; licet prohibitum. Et corporale erat impotens ad spiritalem qualitatem in anima producendam. Deinde Dominium Cōcupiscentiæ non tollitur baptismo; etsi per Gratiā religeretur. Quare quid aliud erit *Concupiscentia*; vti vitium, quo proni sumus ad appetenda sensualia contra ordinem rationis.

II. Concupiscentia non est prima transgressio Adæ: vt placet Pighio, Catherino. &c. in 2. dist. 30.

RATIO. Quia hi volunt, 1. Pec. or. esse vnum numero in omnibus.

2. In Adam realiter; in posteris imputatiuè inesse.

3. Infantes solum denominatione externa dici peccatores, ob pec. Adæ. Nam Priuationem iustitiæ, Maculam, Reatum, &c. volunt habere rationem pœnæ, non culpæ; nisi im-

propriè, velut causa capi pro effectu affolet: Sicque transfundi pec. orig. non in se, sed in pœnis.

At *Conc. Trid. sess. 5* definiuit iam, pec. or. transfundi propagatione, non Imitatione.

2. Et distinguit idem pec. orig. à pœnis; eoque Pelagianos antiquos & nouos condemnat.

3. Cuique proprium pec. orig. inesse.

4. Ac remitti in Baptismo; id est, absolute tolli totum; Non imputari solum.

III. Pec. Originale *Formaliter* ac essentialiter est priuatio Iustitiæ orig. quatenus mens Deo subiiciebatur: *Materialiter* verò & denominatiuè est Concupiscentia. Ita *D. Tho. q. 82. a. 3.* Quem ita explicant.

1. Si peccatū or. capiatur pro actione contra legem; tunc pec. orig. propriè est Adæ transgressio; quatenus Species erat generis humani. Ita verum hoc *Rom. 5. In quo omnes peccauerunt* olim aliena voluntate; quæ cum totius naturæ fuerit, etiam nostra esse censetur. Sic Patres.

2. Si pec. or. capiatur pro eo, quod in homine remanet post actionem; tunc pec. orig. propriè & formaliter est tantum *Habitualis* Auerfio humanæ naturæ in singulis, ex actu primo Adæ profecta, Nam, Vt anima cum iustitia orig. erat conuersa ad Deum; Sic illo dono priuata, dicitur auersa à Deo, & iniusta habitualiter; Et nil in anima culpæ post actum peccati remanens habere peccati rationem potest, nisi Auerfio illa & Macula; Nam reatus, (qui est dignitas odii, & indignitas

gratiæ) est effectus Auerſionis : item Reatus pœnæ; Offenſa Dei; Diſpoſitio ſeu habitus acquiſitus: item Ordo ad actum præcedentem, ſeu priuatio innocentia: Hi effectus remanent in anima poſt cauſam Auerſionem.

DICES. I. Priuatio iuſtitia: orig. eſt effectus peccati orig.; ergo eadem non eſt ipſum pec. orig.

2. Dein, iſta priuatio eſt à Deo ſpoliante hominem: at à Deo peccatum formaliter eſſe nequit.

RESPONDEO. Iuſtitia orig. erat bipartita.

1. *Mentem Deo ſubijciebat*: Sic ipſa eſt Formale ipſum in pec. or.

2. *Carnem Spiritui ſubdebat*: Sic eadem eſt Materiale in pec. or. Jam *ratione Prioris*, Priuatio iuſtitia originalis eſt ipſum peccat. original. Eſt voluntaria, nam voluntarie Adam ſe auertit à Deo: Et ſic non dicitur proprie tolli à Deo: ſed ab ipſo homine proiici & excludi. *A ratione poſterioris* ea Priuatio iuſtitia: orig. eſt Effectus peccati orig. ſeu Auerſionis: Eſtque Inuoluntarius ac pœnalis omnibus: Et dicitur proprie tolli à Deo; quia iuſta pœna à Deo eſt.

QVÆSTIO XXIV.

An POENA pecc. orig. ſit decedenti-
um abſque Baptiſmo Dam-
natio?

I. ZVINGLIUS in declarat. de pec. orig. ſignit: Fidelium paruulos, præreptos baptiſmo, ſaluari, certum eſſe: Probabile, & Infidelium. Quod vniuerſa natura humana ſit à Chriſto reparata. Sic &, quoad Fidelium proles, CALVINUS, Martyr, Bucerus; & multi. Cum Vincentio quodam per S. Aug. lib.

1. de orig. animæ cap. 9. refutatum.
II. PELAGIANI, teſte Aug. ſingebant Exclui quidem cœlis; at in terris naturali beatitudine manere. Sic & Catherinus & Pighius. &c. eos vel in terreſtri paradifo beatos allecunt. Quorum ſubiecta ſunt arg. menta.

SVADENT iſtis. I. Propter Chriſtum iuſtificantur: nam & pro illis vltimo loco deſtruitur inimica mors; neque ſub diaboli perpetuo poteſtate erunt: Quia & pro illis eiectus erit diabolus foras.

2. Quia, Dan. 12. Multi de his, qui dormiunt, euigilabunt, alij in vitam æternam, alij in opprobrium, vt videant ſemper. Multi, quali dicat, alij qui in neutrum euigilabunt: Hi, qui erunt niſi pueri?

3. S. Aug. ſerm. 14. de verbis Apoſtoli, assignare paruulis medium locum inter gehennam, & cœlum, hæreſin eſſe Pelagianam: Et lib. ad Renatum ait, eos ſecundum damnationem.

4. Non conuenit quicquam ſuo fraſtri fine, qui ei ſecundum naturam competit homini quâ homo conuenit quædam naturalis felicitas ſcilicet noſſe Deum & libeſtancias ſeparatas, iuxta modum naturæ: hæc debita pueris dabitur, forſan ſuper terram, vt locum homini proprium, tunc perſigatiffimam. &c.

AVTOR. Decedentes ſine baptiſmo infantes ſimpliciter ſunt damnati, perpetuoque cœleſti & naturali beatitudine carebunt.

1. Sic Scriptura in *Antichriſto* p. 4. q. 14.

2. Sic definiunt Concilia præſentia & Trid. ſeſſ. 5. Sic ſancierunt Pape plures, vt S. Syricius, S. Leo, S. Gregorius. Sic docuerunt & Sancti Patres.

3. RATIO fauet. I. Quia non baptizati ſunt captiui Sathanæ: nam Col. 1. per Chriſtum eripimur poteſtate tenebrarum: ergo talibus nulla eſt natura.